Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 10 (1010) • Середа, 18 січня 1995 року • Ціна договірна

Почала роботу третя сесія Верховної Ради України

Що день прийдешній нам готує

Ранкове засідання 17 січня

Завжди, коли народні депутати України повертаються до сесійного залу Верховної Ради зі своїх виборчих округів, їхні виступи відзначаються особливим запалом і збудженням. Те, що вони бачать і чують під час зустрічей з виборцями, разом з ними мимовільно переноситься в купольний зал, і це надає політичним дискусіям ще більшої гостроти.

Ось і сьогодні, в день відкриття третьої сесії Верховної Ради, розповідаючи про становище на селі, де ще дуже далеко до готовності розпочати польові роботи, або про зупинення все нових і нових підприємств у промисловій сфері, не кажучи вже про подальше наростання соціального напруження через зубожіння народу, вони наполягали: давайте все-таки активізуємося, відкинемо дрібниці, поведемо цю сесію так, щоб не гаялася жодна хвилина, щоб ми розглянули найважливіші питання.

Нарікали, наприклад, що Верховна Рада, особливо її комісії, надто зволікають із затвердженням державного бюджету України на нинішній рік, із прийняттям законів про оподаткування, подальшу приватизацію, удосконалення кредитно-фінансової системи та багато інших, без яких не може нормально жити наша держава.

Окремі депутати, як, наприклад, Є.Смірнов, бачили вихід із тяжкого економічного становища України тільки у введенні надзвичайного стану.

Після більш як годинної дискусії було схвалено порядок денний та систему організації третьої сесії Верховної Ради України з питань, які включено до розгляду. Сесія має бути результативною, адже на ній, крім усього іншого, планується обговорити і основоположний документ — Конституцію України.

Анатолій **КРАСЛЯНСЬКИЙ.**
Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Олександр МОРОЗ:
ЗВІРИМО СВОЇ ГОДИННИКИ

16 січня за ініціативою керівництва Верховної Ради України відбулася нарада голів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських, районних Рад народних депутатів. У ній взяли участь Прем'єр-міністр України, керівники ряду міністерств і відомств, члени Президії, погоджувальної комісії Верховної Ради з доопрацювання проекту Закону про владу, відповідальні працівники апарату Верховної Ради, адміністрації Президента, Кабінету міністрів.

Відкриваючи цю нараду, Голова Верховної Ради України **О.О.Мороз** у вступному слові, зокрема, сказав:

— Ми зібралися, щоб ще раз порадитися, звірити свої погляди на політичну реформу, новий етап якої започаткований прийнятими у першому читанні проектами законів про місцеві Ради народних депутатів та про державну владу.

(Закінчення на 2-й стор.).

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

16 січня відбулося засідання Президії Верховної Ради України. Внесено на розгляд Верховної Ради порядок денний третьої сесії Верховної Ради України. Запропоновано ряд важливих законопроектів фінансово-економічного, правового, соціального спрямування. Серед них, зокрема, — проект Закону про бюджетну систему України, проект Закону про охорону земель, проект Національної програми розвитку паливно-енергетичного комплексу України до 2010 року, проект Закону про оплату праці, Концепція радіаційного захисту населення у зв'язку з Чорнобильською катастрофою та багато інших.

Члени Президії обговорили і внесли на розгляд третьої сесії проект постанови Верховної Ради України про державні нагороди України.

На засіданні Президії схвалено Договір про співробітництво між Президією Верховної Ради України та Дослідницькою Службою Конгресу Сполучених Штатів Америки.

Розглянуто інші питання державного характеру.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Енергоносії — це політика. Тому безплатного газу не буде

Туркменія, що посідає друге після Росії місце серед республік колишнього СРСР з видобутку природного газу, скоротила в 1994 році виробництво цього виду палива майже на 50 відсотків порівняно з попереднім роком.

Як повідомили агентству «Інтерфакс» у Міністерстві нафти і газу Туркменії, торік було видобуто 35 млрд. 635,6 млн. кубометрів газу проти 65 млрд. 212,7 млн. у 1993 році. Експерти зазначають, що одна з причин такого різкого спаду видобутку газу — неплатоспроможність республік колишнього СРСР, основних споживачів туркменської сировини.

Уряд Туркменії на початку січня прийняв рішення не поновлювати поставки газу в Україну, тимчасово зупинені 14 листопада 1994 року через невиконання Києвом зобов'язань щодо сплати заборгованості. Туркменія мала поставити в Україну 1994 року близько 24 млрд. кубометрів природного газу, однак фактичні поставки торік були набагато нижчими через заборгованість Києва Ашхабадові.

(Закінчення на 3-й стор.).

ЧЕЧНЯ: відлуння подій

Президент зв'язаний чеченським вузлом

Російські війська не припиняють артилерійський обстріл Грозного, де тривають запеклі бої мало не за кожну квартиру. Місто палає. За словами голови Федеральної служби контррозвідки Російської Федерації Степашина, російській армії «потрібно ще два-три дні, щоб очистити Грозний від бандформувань». Після цього операції проводитимуть лише силами МВС Росії. Чеченські бійці зберігали контроль над президентським палацом у центрі Грозного.

(Закінчення на 5-й стор.).

Цитата дня

Леонід Кучма, Президент України

— Не хотілося б, щоб події в Чечні розділили Україну й Росію на два табори. Водночас, хоча з юридичної точки зору це внутрішня справа Російської Федерації, з точки зору головного права людини — права на життя — це більш широка справа. Сподіваюся, що візит до Києва Президента Росії Бориса Єльцина для підписання широкомасштабного договору між двома державами відбудеться у першому кварталі 1995 року.

Інтерфакс.

ДО ОФІЦІЙНОГО ВІЗИТУ В УКРАЇНУ ПРЕЗИДЕНТА ТУРКМЕНИСТАНУ

19—20 січня 1995 р. Україну з офіційним візитом відвідає Президент Туркменистану Сапармурат Атаєвич Ніязов.

С.А.Ніязов народився у 1940 році у м.Ашгабаті, туркмен, освіта вища, за фахом — інженер-енергетик.

Трудову діяльність почав у 1959 році — інструктором Туркменського територіального комітету профспілки робітників і службовців геологорозвідувальних робіт. Після закінчення у 1967 році Ленінградського політехнічного інституту працював майстром, старшим майстром Безмеїнської ГРЕС.

З 1970 по 1985 р. С.А.Ніязов працював на відповідальній партійній роботі.

У 1985 році він призначається Головою Ради Міністрів Туркменистану, а в грудні цього ж року на пленумі Центрального Комітету Компартії республіки обирається першим секретарем ЦК КПТ.

18 січня 1990 року на сесії Верховної Ради Туркменистану С.А.Ніязов був обраний Головою Верховної Ради. 27 жовтня в результаті всенародних виборів він став першим Президентом республіки.

У зв'язку з прийняттям 18 травня 1992 року першої Конституції незалежної держави Туркменистан, 21 червня 1992 року були проведені всенародні вибори Президента Туркменистану, на яких 99,5 відсотка виборців віддали свої голоси за кандидатуру С.А.Ніязова.

Одружений, має двох дітей.

Олександр МОРОЗ: ЗВІРИМО СВОЇ ГОДИННИКИ

(Початок на 1-й стор.).

Ці документи стали предметом гострої дискусії як у Верховній Раді, так і в місцевих Радах, у політичних партіях, інших об'єднаннях громадян, у засобах масової інформації.

І це природно. Адже питання торкається докорінних проблем організації влади в Україні. І якщо іноді проявляється тенденційна інтерпретація і Закону про владу, і Закону про місцеві Ради, то це цілком зрозуміло, бо в цих поглядах відбивається ситуація, яка є в нашому суспільстві в такий складний перехідний період.

У вищезгаданих законопроектах закладено, як відомо, дещо відмінні підходи і принципи організації влади на місцях. Тому і оцінка їх не однакова.

Візьмімо, наприклад, питання про Ради, їх місце і роль у системі народовладдя. Як свідчить останнє обговорення законопроекту про державну владу і місцеве самоврядування, в місцевих Радах більш як дві третини опитаних вимагають збереження представницьких органів на всіх рівнях, у тому числі в районах і областях.

Більш як у 800 пропозиціях із місцевих Рад пропонується надати їм право мати не тільки самоврядні функції, а й частково делеговані їм державні функції, державні повноваження.

Щодо зміцнення державної виконавчої влади та забезпечення вертикалі, то ця проблема стала предметом особливої уваги як тут, у центрі, так і на місцях.

Я повністю підтримую позицію Президента щодо необхідності чіткого розмежування функцій влади і на вищому рівні, і на місцях. Але, справді, тут повинна бути чіткість. На мій погляд, зміцнювати вертикаль виконавчої влади і розмежовувати функції не означає посилювати одну гілку влади за рахунок іншої.

Щодо зміцнення, то сама ідея побудови такої вертикалі слушна. А щодо механізму практичної організації вертикалі, то у названих законопроектах закладено різні підходи і потрібно було б знати думку найперше тих людей, котрі цими підходами і цими нормами користуватимуться.

Запропонована в законопроекті про державну владу і місцеве самоврядування ідея створення обласних та районних адміністрацій за рахунок ліквідації Рад і виконкомів не витримує критики з позиції основних принципів демократії і практично безпрецедентна в світовій практиці державотворення. Я кажу про це відверто, щоб у цьому відношенні була ясність.

На мій погляд, оптимальною моделлю організації місцевої влади є та, яка закладена в останньому варіанті законопроекту про місцеві Ради. Ця модель не порушує діючої системи місцевих Рад і разом з тим створює належні умови як для розвитку елементів місцевого самоврядування, так і для ефективного функціонування державної виконавчої влади по вертикалі.

Відповідно до цього законопроекту місцеві Ради всіх рівнів та їхні органи наділяються як самоврядними повноваженнями, так і повноваженнями державної виконавчої влади, делегованими повноваженнями, які розмежовуються між Радами різних рівнів у відповідних галузях і сферах господарського та соціально-культурного будівництва. У здійсненні повноважень державної і виконавчої влади місцеві Ради підконтрольні, а їх голови та виконавчі комітети підпорядковані органам влади вищого рівня, в тому числі Кабінету міністрів і Президентові. Тобто це і є та необхідна вертикаль.

Місцеві Ради та їхні органи мають забезпечувати додержання Конституції, законів України, виконання указів Президента України, постанов Кабінету міністрів України, інших актів законодавчої і виконавчої влади.

Акти Президента, Кабінету міністрів України, місцевих Рад, їх голів та виконавчих комітетів вищого рівня є обов'язковими для виконання місцевими Радами, їх головами та виконавчими комітетами нижчого рівня.

Рішення виконавчих комітетів та розпорядження голів Рад усіх рівнів, які суперечать законодавству, можуть бути скасовані відповідною Радою, Радами вищого рівня, їх головами або виконавчими комітетами, Кабінетом міністрів і Президентом України.

Президент України або Кабінет міністрів мають право порушувати перед Верховною Радою питання про дострокове припинення повноважень обласної, міської, міста загальнодержавного значення Ради та її голови. Президент України і Кабінет міністрів наділяються правом дострокового припинення повноважень виконавчого комітету Ради будь-якого рівня.

Наприкінці виступу Олександр Мороз запропонував присутнім висловити свої міркування щодо обговорюваних законопроектів з тим, щоб члени погоджувальної комісії, розробники законопроекту від Президента України, депутати Верховної Ради врахували ці пропозиції під час підготовки остаточного варіанта проектів Закону про державну владу і Закону про місцеві Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З виступів на нараді

Іван КУГАЙ, голова Калинівської районної Ради народних депутатів Вінницької області:

— На мою думку, весь тягар руйнівних процесів в економіці ліг на обласні та районні Ради. І при цьому дехто заявляє, що Ради вже вичерпали себе. Головне за цих умов — не піддатися вже відомому принципу: спочатку все розвалимо, а потім... Під вивіскою зміцнення влади і держави ми не повинні відкидати все корисне і позитивне, напрацьоване Радами. Слід, трасформуючись і враховуючи нові тенденції в економіці й суспільному житті, удосконалювати Ради.

Якщо залишити без змін статтю 51 конституційного закону, то сільська Рада залишиться такою ж безправною, як і була, а голова так і залишиться чоловіком з печаткою. Сільська Рада і її виконавчий комітет повинні існувати передусім для задоволення потреб людей, треба дати можливість розпоряджатися владі на селі хоча б частиною тієї продукції і тих коштів, що заробляють люди, котрі проживають на території сільської Ради.

Василь КРАВЧУК, голова Києво-Святошинської районної Ради Київської області:

— Рік тому в цьому ж залі ми обговорювали питання місцевих Рад і місцевого самоврядування. Голови Рад знали проблеми, що їм доведеться розв'язувати, перспективу, розуміли турботи виборців, але не знали головного: які повноваження будуть надані обраному голові новим законом і чи дасть він можливість реалізувати їх в інтересах людей. І ось минуло півроку, як сформовано всі гілки державної і представницької влади, а законодавчої бази під їхню діяльність так і не підведено. Верховна Рада зволікає ухвалення закону про місцеві Ради. Вони продовжують залишатися з обмеженими владними повноваженнями, не можуть впливати на виробництво, мають надзвичайні труднощі в утриманні всієї соціальної інфраструктури. Конституційний законопроект передбачає місцеве самоврядування в межах адміністративно-територіальних одиниць — міста, села та селища. Ні в кого не виникає заперечення, що місцеве самоврядування має самостійно вирішувати всі проблеми своєї території, однак законопроектові бракує положень, які б матеріально забезпечили таку роль представницьких органів на місцях. І саме закон повинен дати змогу виконувати місцевому самоврядуванню соціально-економічні функції.

Я не є прихильник одержавлення Рад, поскільки Україна приєдналася до Європейської хартії місцевого самоврядування. Слід чітко визначити повноваження місцевого самоврядування. Необхідно визначити рамки суверенітету для місцевого самоврядування, і, передусім фінансового.

Валентин КРОХА, голова Березнівської районної Ради Рівненської області:

— Загалом підтримую проект Закону «Про державну владу і органи місцевого самоврядування». Не можу погодитися з деякими критиками проекту Президента, які висловлюють побоювання, що відсутність Рад може породити неконтрольовану і необмежену владу глав адміністрацій на місцях. У правовій державі, яку ми хочемо побудувати, противаг цій владі буде достатньо: судова влада, органи прокуратури, державні органи вищого рівня, зрештою — преса, громадська думка. Ці противаги також закладені в проекті.

Однак не можна не рахуватися із ситуацією, що склалася. Вибори місцевих Рад усіх рівнів завершилися всього кілька місяців тому, сформовані їхні органи, які вже почали працювати, тільки-но завершили розформування старих президентських структур. І що ж? Знову розпочинати кадрову мішанину? Навряд чи така процедура знайде розуміння і широкого загалу виборців.

Інтерв'ю в кулуарах

Борис ЧИЧКАЛО, заступник голови Полтавської обласної Ради народних депутатів:

— Справді, потрібна така влада, щоб розв'язати назрілі проблеми. З двох обговорюваних законопроектів слід зробити один закон, а якщо й ухвалюють окремо, то вони мають доповнювати один одного і створювати умови для роботи Рад усіх рівнів. Є лише одна серйозна суперечність: в президентському законопроекті ліквідовуються Ради на рівні районів і областей. Це ми вже проходили. Позбавити людей народовладдя, обраних всіма виборцями депутатів усунути від депутатства — це незаконно. Якщо цей Закон назвали Конституційним, його слід винести на референдум і законно спитати в громадян, якщо ми хочемо змінити форму влади. А взагалі-то швидше слід забезпечити можливість застосовувати владу на місцях. Адже Ради таки практично позбавлені влади. Є посади, а влади під ці посади нема.

Хочеться сподіватися, що витрати, що їх зазнала наша держава, щоб зібрати нас, будуть виправдані, до нас прислухаються.

Микола ГОРИНЬ, голова Львівської обласної Ради народних депутатів:

— Я погоджуюся із Василем Сіньком, головою Київської обласної Ради, що процес конфронтації у верхніх ешелонах влади буде запущений донизу. Тому Львівська обласна Рада рекомендувала Радам не приймати якихось рішень щодо законопроектів, щоб потім суто арифметичним способом ті чи інші політичні сили не використовували це голосування.

Нині треба серйозно оцінювати реалії і дати відповідь на головне питання: ми формуємо президентську форму правління чи парламентську? І з цього виходити. До парламентської форми правління країна політично не готова.

Олександр ГОЛОВКО, голова Запорізької міської Ради народних депутатів:

— Наша міська Рада приєдналась до рішення, прийнятого асоціацією міст України, підтримавши президентський законопроект. Нині обговорюється лише одне питання: навіщо ліквідовувати Ради на районному та обласному рівнях? Якщо зняти цю проблему, штучно створену, практично претензій до законопроекту немає. Хоча глибокий аналіз таки засвідчує: проблеми є в ньому й інші. Мене як голову міськради хвилює питання місцевого самоврядування. Є спроби переконувати, що не потрібен базовий рівень, а це ж наше досягнення, багато хто взагалі виступає проти місцевого самоврядування. А я поставив би питання так: слід чітко розмежувати повноваження і функції. Погодьмося, Президент має рацію: не може 450 чоловік відповідати за ситуацію в державі. Якщо Президент бере на себе обов'язок очолювати державу і виконавчу владу, керувати Кабінетом міністрів — честь і хвала. Є достатньо роботи і для Верховної Ради — вона має творити закони, в рамках цих законів питати, контролювати. Велика робота по вертикалі лягає на місцеві органи. І вертикаль Рад має існувати, але в рамках певних повноважень. Та чомусь побоюються дати їх Радам.

Дмитро БОЛГАРОВ, голова Ленінградської районної Ради Києва:

— Ленінградська районна Рада підтримала президентський законопроект, а колеги з Московської райради Києва — прихильники законопроекту про місцеві Ради і місцеве самоврядування. От голів цих Рад і запросили на нараду. Не хотілося б, аби обговорення проблем пішло за схемою, як у минулі часи: надсилали для розгляду партійні документи у первинні партійні організації, а потім з'їзд приймав те, що вважав за потрібне. Багатьох колег лякає, що в президентському законопроекті не передбачено Рад на рівнях районів і областей. Це, звичайно, упущення президентської команди. Реально ці Ради є, вони обрані. Тому до прийняття Конституції слід залишити всі Ради на всіх рівнях і чітко визначити їхні повноваження, взаємовідносини з виконавчою владою, підприємствами, розташованими на територіях Рад. Крім того, було б доцільно все ж таки побачити, які ж саме повноваження будуть делеговані Радам різних рівнів. Я виступаю за самоврядування і в селищі, і в районі, за самоврядування і в місті, і в області. Але міські Ради з районним поділом не повинні обиратися всіма виборцями, міська Рада має формуватися з депутатів районних Рад.

ВДАРИЛИ ПО ОПОНЕНТАХ — ПЕРЕПАЛО І СВОЇМ

Як і слід було чекати, нарада вилилася у палку і зацікавлену розмову. Проект Закону «Про державну владу та місцеве самоврядування в Україні» викликав різні думки.

Зокрема, заступник голови Закарпатської обласної Ради народних депутатів Іван Цирко, підкресливши, що більшість депутатів у регіоні хоча й підтримує рішучі кроки Президента України у реформуванні економіки, створенні ефективної виконавчої вертикалі, проте виступає проти ліквідації Рад на районному і обласному рівнях. Адже Ради обрані демократичним шляхом і представляють регіональну політичну еліту, вони є колективним органом під час розробки програм соціального і економічного розвитку областей. Виходячи з цього, представник Закарпатської області вніс пропозицію: звернутися до Президента і Верховної Ради з проханням забезпечити компромісний підхід під час доопрацювання законопроектів з урахуванням доповнень від Рад.

Голова Київської обласної Ради народних депутатів Василь Сінько у своєму виступі звернувся до Верховної Ради з пропозицією визначатися, які ще додаткові повноваження надавати Президентові, і не втягувати в ці ігри обласні, районні та міські Ради народних депутатів. Він наголосив також на тому, що слід прискорити прийняття законів, які б чітко регламентували роботу різних гілок влади.

Як руйнівний за своїм змістом охарактеризував проект закону Президента України голова Дружківської міської Ради народних депутатів Донецької області Віктор Білий. Саме до такої оцінки прийшла міськрада на своїй сесії, яка відбулася наприкінці минулого року. Адекватно відреагували на нього і деякі постійні депутатські комісії Донецької обласної Ради народних депутатів. Як підкреслив промовець, ми повинні чітко засвоїти, що нікому, окрім нас самих, сильна і процвітаюча Україна не потрібна. А щоб досягти благополуччя, необхідна єдність і злагода в державі. Перетягування влади цьому аж ніяк не сприяє. Тож слід врахувати не лише світовий досвід, а й те, що форма управління через Ради відповідає історичним традиціям України.

На безправність Рад звернув увагу учасників наради голова Зіньківської районної Ради народних депутатів Полтавської області Петро Василенко. Адже сьогодні виконком районої Ради не може відмінити, наприклад, рішення виконкому міської та сільської Рад народних депутатів. То що ж це за Рада і яку владу їй надано, якщо її рішення мають лише рекомендаційний характер? Щодо проекту Закону, запропонованого Президентом України, то він теж не вирішує владних проблем і не знімає протиріч. Більше того, підміна демократичних засад влади авторитарними може повернути державу до того, від чого вже кілька років вона намагається відійти. Ми, підкреслив П. Василенко, можемо повернутися до старих методів керівництва, лише у потворнішій формі. І ніхто не застрахований від того, що в особі глав адміністрацій ми не одержимо самодержців, які дивитимуться лише на «верхи», від яких повністю залежатимуть. Це в свою чергу породить підлабузництво, хабарництво, підтакування будь-якій нісенітниці на зразок тієї, що крокодили теж літають, тільки низенько, якщо це сказав високий начальник.

Критикуючи проект Закону «Про державну владу та місцеве самоврядування в Україні», промовці не обминули й своїх колег з Рад. Особливо керівників обласного рівня та окремих міст, які за умови прийняття законопроекту, запропонованого Президентом України, автоматично стають керівниками адміністрацій, і тому на раді регіонів підтримали концепцію влади без Рад. У той же час ніхто не задумався над тим, що проект закону зроблений начебто для блага народу, але без його участі, для Рад, але без врахування їх думок і пропозицій.

Тому переважна більшість промовців схилялася до думки, що президентський законопроект не сприяє стабілізації політичної і економічної ситуації в Україні. Адже його автори взялися усунути від влади Ради, обрані демократичним шляхом, в яких представлені всі соціальні прошарки населення. Тому вихід із ситуації представники Рад різних рівнів вбачають в ефективній співпраці Президента України і Верховної Ради, компромісі та негайному прийнятті Закону про місцеві Ради народних депутатів.

Отже, під час наступного обговорення законопроектів про владу, Верховна Рада матиме можливість спиратися на конкретні думки й пропозиції, що прозвучали на нараді.

Учасники наради мали можливість поспілкуватися також з Прем'єр-міністром Віталієм Масолом, який відповів на їх запитання.

Сильному зайва зброя не потрібна

Поїздка Леоніда Кучми на Чернігівщину

Поїздка Президента України Леоніда Кучми на рідну Чернігівщину 16 січня була присвячена проблемам військово-промислового комплексу України. Як відомо, Придесення — не тільки сільськогосподарський регіон. Тут розміщені як найсучасніші у світі бойові літаки, так і найпотужніші за кількістю вибухонебезпечних одиниць запаси боєприпасів. Все це потребує найпильнішої уваги, ретельного дотримання технологій експлуатації, зберігання. Такий лейтмотив президентських оцінок побаченого під час перебування на чернігівській землі.

На прилуцькій авіабазі супербомбардувальників ТУ-160, які в НАТО називають «БЛЕК ДЖЕК», Президенту України було продемонстровано зразки винищувальної, бомбардувальної авіації України. Про стан наймогутнішої світової бомбардувальної зброї Леоніду Кучмі доповів командир ескадрильї ТУ-160 підполковник Микола Бабич.

Розмова Президента з командуванням ВПС, офіцерським складом представників авіаційних полків України висвітлила ряд кричущих неподобств, що мають місце через брак належного фінансування, погане матеріальне забезпечення частин.

Оптимістичнішою була зустріч Леоніда Кучми на військовому об'єкті «Дружба» в Ічнянському районі. Тут разом з Надзвичайним Послом США в Україні Уїльямом Міллером він урочисто відкрив спільне українсько-американське підприємство з утилізації застарілих боєприпасів. Передбачається, зокрема, у перші шість років переробити їх 240 тисяч тонн.

Україна отримає без великих затрат за американськими технологіями мідь, латунь, алюміній. Передбачається, що кожна тонна знешкоджених артилерійських зарядів даватиме 272 долари прибутку.

Зі вступом у дію наступних модулів найпотужнішого у світі переробного підприємства боєприпасів 23-152— міліметрового калібру Україна зможе з великою економічною вигодою для себе зайнятись утилізацією комулятивних зарядів, які й досі на всіх континентах після закінчення строку готовності підлягають підриву.

— Такі передові технології з точки зору безпеки, як повітря, потрібні нашій молодій державі, — підсумував Леонід Кучма. Він наголосив на тому, щоб відповідні міністерства ретельно зайнялись комплексом усіх цих питань і проблем. Надзвичайний Посол США в Україні Уїльям Міллер висловив задоволення успішним виконанням Президентом України взятого курсу на роззброєння. Він підкреслив на презентації: «Це символ його сили».

У поїздці Л.Кучми по області його супроводжували міністр оборони України Валерій Шмаров, голова Чернігівської облради Петро Шаповал та інші офіційні особи.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: Президент України відкриває спільне підприємство.

Фото Миколи ТИЩЕНКА.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Відбулося засідання Комісії Верховної Ради України з питань бюджету, на якому розглядалось питання про формування державного бюджету на 1995 рік. Зокрема, щодо фінансування паливно-енергетичного комплексу, сільського господарства та житлово-комунальної сфери.

В засіданні Комісії взяли участь перший віце-прем'єр-міністр Петро Саблук, віце-прем'єр-міністр Анатолій Дюба, міністр фінансів Петро Германчук, міністр сільського господарства Юрій Карасик, а також інші спеціалісти, які мають безпосереднє відношення до формування цих ланок бюджету. Відповідаючи на численні запитання депутатів, вони відстоювали необхідність виділення тих чи інших державних коштів.

Віце-прем'єр-міністр з питань паливно-енергетичного комплексу України Анатолій Дюба, зокрема, підкреслив, що зараз неможливо «відпустити» ціни на паливо, бо це практично призведе до зупинки галузі, оскільки вони різко піднімуться, і споживачі не будуть спроможні його купувати. Дуже серйозною проблемою є ціни на енергоносії. Сьогодні їх собівартість значно перевищує роздрібну ціну і тарифи для населення. Тому галузь потребує державних дотацій на покриття цієї різниці.

Сільське господарство також потребує державних капіталовкладень у відновлення родючості земель, селекцію, нову техніку, будівництво, вирішення соціальних питань на селі.

Дуже важливим, наголосив міністр сільського господарства, залишається питання державного контракту, прийняття законів, які б регламентували ціноутворення на сільськогосподарську продукцію, виділення доступних кредитів для галузі.

У складному становищі перебуває і житлово-комунальне господарство. Платежі населення складають лише 4,4 відсотка від коштів, необхідних для його утримання.

В.о.голови Комісії Верховної Ради з питань бюджету Микола Азаров чітко визначив ставлення депутатів до обговорених проблем — для цих галузей народного господарства необхідно передбачити державні дотації, але вони мають бути адресні. Також слід виділити кошти на встановлення лічильників для урахування витрат електроенергії. Висловився також за укладання державного контракту з сільськогосподарськими виробниками, допомогу в отриманні пільгових кредитів, адресні субсидії населенню.

З цих та інших питань прийняті відповідні рішення.

***

Робоча група Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку за участі спеціалістів Державного департаменту морського і річкового транспорту України продовжила роботу над Кодексом торговельного мореплавства і пакетом нормативних актів, які належить прийняти у розвиток виконання цього Кодексу.

Група народних депутатів на чолі із заступником голови Комісії з питань науки та народної освіти Віталієм Шибком у місті Львові знайомиться з додержанням вимог Закону про освіту щодо створення умов для роботи вищих навчальних закладів. Це питання передбачається в комплексі розглянути на засіданні Комісії у лютому.

Комісія з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин продовжує роботу з метою приведення законів України у відповідність з принципами і нормами міжнародних стандартів у галузі прав людини.

У цьому плані була важливою зустріч заступника голови Комісії Ніни Карпачової з Надзвичайним і Повноважним Послом Угорської Республіки в Україні паном Іштваном Варга. Особливу увагу було приділено виконанню Угоди про розвиток відносин між Верховною Радою України та Державними Зборами Угорської Республіки, обговорено питання щодо правового захисту прав національних меншин в обох країнах, стану відносин у гуманітарній сфері, проблем громадянства.

Посла Угорщини було поінформовано про роботу Комісії над проектами нової Конституції України, інших законів, перспективи вступу України до Ради Європи. Учасники зустрічі дійшли згоди про необхідність більш тісного співробітництва на рівні відповідних постійних Комісій між парламентами України і Угорщини.

В цей же день Ніна Карпачова мала зустріч з консулом Посольства Франції в Україні паном Мішелем Клєрксом на його прохання.

Прес-служба Верховної Ради України.

ЕНЕРГОНОСІЇ — ЦЕ ПОЛІТИКА. ТОМУ БЕЗПЛАТНОГО ГАЗУ НЕ БУДЕ

(Початок на 1-й стор.).

Тим часом, напередодні зустрічі у верхах між Президентами України і Туркменистану, яка незабаром відбудеться в Києві, до Ашхабада навідалась група українських експертів на чолі з віце-прем'єр-міністром України Ігорем Митюковим. За його словами, остаточно погоджено позиції і спірні питання стосовно реструктуризації боргу України перед Туркменистаном за поставки природного газу в 1993 році, погашення частини (30 відсотків) минулорічної заборгованості, а також проекту угоди про торговельне співробітництво на 1995-й. Відповідно до проекту, не виключено, що Україна цього року одержить близько 11 мільярдів кубометрів природного газу. Розрахунки, які здійснюватиме від імені України АТ «Укрресурси», включають оплату в доларах США (40 відсотків) і клірингові поставки (60 відсотків), здебільшого продукції сільськогосподарського виробництв.

ДАВАЙТЕ ВИЗНАЧИМОСЯ, КУДИ ІТИ

У грудні в Києві з ініціативи Верховної Ради України відбулася перша Міжнародна науково-практична конференція «Соціально-економічні проблеми України як перехідного суспільства». Провідні політики, економісти, парламентарії й урядовці України та світу, узагальнивши досвід перебудови економіки пост-соціалістичних країн, виробили рекомендації щодо формування в Україні новітньої економічної політики.

Учасники конференції піддали гострій критиці традиційне трактування «шокової терапії» як найліпшого і найкоротшого шляху до економічного зростання та інтеграції у світове економічне співтовариство.

Першим виявом «економічного струсу» в країнах Східної Європи, за словами заступника голови оргкомітету конференції, доктора економічних наук, академіка НАН Володимира Сікори, стала непередбачена, всеосяжна криза, якої не переживала жодна з країн «третього світу» — соціальна, економічна, екологічна. Інші промовці зазначали: доказом неспроможності рекомендацій теоретиків «шоку» є драматичний спад валового національного продукту в колишніх країнах соцтабору. Не виправдала себе і ставка на лібералізацію цін та експорту — Ганс ван Зон (Нідерланди), П. Габен (Великобританія), Л. Ковалік (Польща) дійшли висновку, що реальні зовнішньоекономічні процеси навіть в «благополучних» країнах далекі від початкових прогнозів. Зважаючи на все це, Україна має протиставити вірі у «великий стрибок» більш поміркований, еволюційний поступ, з урахуванням власних економічних та політичних реалій.

Учасники конференції визнали хибною політику тривалого обмеження загального попиту, до якої вдавались реформатори країн Східної Європи. Адже обмеження загального попиту здатне стимулювати інфляцію, яку неможливо подолати суто монетаристськими засобами. Економісти порадили звернутися до комплексу фіскальних, структурних важелів стимулювання виробництва.

Промовці неодноразово зазначали, що роль держави у регулюванні «перехідних» процесів є вирішальною. Зокрема, Р. Делорн (Франція) наголосив: доки вся система ринкових чинників не почне діяти ефективно, не можна повністю покладатися на регулятор конкуренції.

Адже курс на обвальну лібералізацію цін в умовах подорожчання енергоресурсів, девальвації національної грошової одиниці, монопольного статусу окремих підприємств і цілих галузей перетворює найперспективніші державні та приватні підприємства в неконкурентоспроможні. Е. Емсден, Л. Тейлор (США), Я. Коханович (Польща) нагадали, що Японія і Корея свого часу просто зігнорували поради західних підручників щодо вільного ціноутворення, аби забезпечити конкурентоспроможність власної продукції. Проаналізувавши стан виробництва на провідних підприємствах Польщі, учасники конференції дійшли висновку, що в умовах низької якості продукції, застарілих технологій і обладнання, відсутності ринків збуту держава має проводити чітку індустріальну політику, невід'ємною частиною якої є цінове регулювання.

Конференція зробила висновок, що з огляду на українські реалії найефективнішою економічною стратегією уряду має стати підтримка державного сектора з поступовим утворенням ринкового сегмента — шляхом приватизації малих та середніх підприємств.

Масова приватизація у Росії та Польщі розглядалася як фіктивна, неспроможна поліпшити виробництво через брак капіталів, кредитів, знань, проте здатна призвести до надмірної «фінансіалізації» економіки.

Водночас на конференції наводилися тривожні свідчення глибокої соціальної кризи, що охопила Україну. Спад виробництва, з одного боку, призвів до суттєвого скорочення робочих місць, а з другого — до масового «прихованого» безробіття. За висновками експертів МОП, перехід на скорочений робочий тиждень без звільнення робітників став для дирекції багатьох підприємств вигідною формою економії витрат.

Учасники конференції висловлювали думку, що Україна за таких умов має виробити свій, «український», шлях реформ. А сприятиме цьому, на думку вчених та урядовців, Фонд вищих економічних досліджень, який незабаром буде створено на базі Консультативно-дорадчої ради ВР України.

Наводимо уривки з виступу на конференції академіка НАН України Івана Лукінова.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЕФЕКТИВНОГО ПЕРЕХОДУ УКРАЇНИ ДО СУЧАСНОЇ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Іван ЛУКІНОВ, академік НАН України

Ейфорія дій за поверховими короткочасними програмами ринкової трансформації призвела Україну, як і більшість інших країн колишнього СРСР і Східної Європи, до глибокої кризи. П'ятирічна «перебудова», що свого часу анархічно ініціювалася М. Горбачовим, і вже чотирьохрічна реформація економіки в ринковому напрямі незалежних постсоціалістичних країн, не тільки не подолали історичні наслідки економічних деформацій епохи панування тоталітаризму, а й довели більшість цих країн до важкого стану.

Порівняльний аналіз за відповідними критеріальними оцінками руйнівних реформ у цих євроазійських країнах свідчить про те, що криза охопила тут майже всі сфери людської діяльності — виробництво і ринок, виробничу і соціальну інфраструктури, науку і освіту, охорону здоров'я і духовне життя.

Спроби швидше вийти з неї за однобічною ідеологією «новітнього монетаризму», яка практично звелася до так званого «ринкового шоку», здійснення різного роду програм на 100, 300 і 500 днів, від яких віяло наївним романтизмом або відвертим авантюризмом не дали бажаних наслідків. Зараз навіть самі автори цих революційних новацій соромляться про них голосно згадувати.

Політика «шокової терапії» викликала прямо протилежні тенденції і наслідки в порівнянні з тим, що обіцяли її ініціатори і активні провідники. Все звелося, як, до речі, досить точно прогнозували тверезо мислячі економісти, до різкого спаду виробництва, деформації внутрішніх ринків, витіснення з них власних товаровиробників іноземними конкурентами, що поставляють більш дорогі, але неякісні товари, до розвалу національних грошових систем, загострення дефіциту платіжних балансів і державних бюджетів. Інфляційні процеси швидко переростають у руйнівну стадію гіперінфляції й гіперстагфляції. Це найбільш характерні ознаки економічної руйнації, викликаної інфляційною політикою.

Відомо, що за всю історію людства жодній країні світу не вдалося і навряд чи вдасться у майбутньому вийти з кризового стану шляхом гіперінфляції. Вона є породженням сил світового регресу. Економіка України, йдучи цим шляхом, аж ніяк не наблизилася, а навпаки, віддалилася від сучасної ринкової економіки розвинених країн з властивою їм системою новітніх ринкових відносин — здоровою конкуренцією, активним підприємництвом, постійними технологічними та організаційно-управлінськими оновленнями виробничих і ринкових структур під регулюючим впливом не тільки «вільного ринку» і «невидимої руки» Адама Сміта, а й безпосередньо держави.

Не відповідають дійсності твердження про те, що ніби Україна взагалі не проводить ринкових реформ. Вона створила власну банківську систему з розгалуженою сіткою комерційних банків; ввела, хоча й бурхливо інфляцією, але власну грошову одиницю; досить швидкими темпами здійснюються процеси роздержавлення власності. На початок другого півріччя 1994 р. близько 42 % промисловості і 67 % будівельних організацій вже не були державною власністю. Реформована на принципах паювання майже вся колгоспна власність. Функціонують понад 30 тис. фермерських господарств, вдвічі розширено присадибні ділянки селян і земель під власним садівництвом, городництвом, будівництвом дач, гаражів тощо. Масово приватизують об'єкти торгівлі і сфери послуг, державний житловий фонд, здійснюється земельна реформа. Тому розмови про штучне гальмування реформ, та ще й керівною «номенклатурою», яка здебільшого першою і випереджаючими кроками пішла в ринковий бізнес із «прихватизацією» державного майна, мають характер суто політичної боротьби різних сил за владу і ведуться з метою приховування дійсного стану справ.

Правда полягає лише в тому, що зазначені форми і суть такої ринкової реформації поки що не дають реального економічного ефекту. Навпаки, вона супроводжується посиленням руйнації старого суспільного і господарського організму, народженням і розвитком більш результативного нового. Регрес у протиборстві зі своїм антиподом — прогресом, на жаль, бере ще верх, загострюючи економічне становище. Інакше кажучи, переважна більшість країн СНД, Східної та Центральної Європи, під вимогами зовнішніх сил, реформаторів-дилетантів, мафіозно-спекулятивних структур та інших деструктивних елементів, втягнена не в будівничу, а в чергову руйнівну реформацію.

За гострого товарного дефіциту й швидкого знецінення особистих доходів попит покупців не задовольняється, що паралізує мотивацію до високопродуктивної праці, дію закону ринкового балансування попиту й пропозиції. Як не парадоксально, але навіть за умов свідомого різкого обмеження платоспроможності і навіть відсутності покупців високі ціни у нас не знижуються, а, підкоряючись інфляційній інерції, продовжують зростати. Сили монополізму охопили майже всі виробничі і ринкові структури. В гонитві за наживою зговори й диктат мафії щодо рівня монопольних цін доходять до того, що продавці не порушують їх під жахом смерті.

Було б наївно думати, що все автоматично відрегулює «вільний і всеохоплюючий ринок», якого в нас, до речі, ще немає. А, з другого боку, без системи жорсткого менеджменту, знань і вмінь здійснювати прогресивні економічні трансформації на всіх рівнях управління неможливо. Тому формування належного законодавства й активні реформаторські дії виконавчої влади мають базуватися на фундаментальних проектах з визначенням їх кінцевої результативності, коротко- і довгострокових наслідків. Поверхові політичні гасла, вимоги невтручання держави в соціально-економічне управління загрожують державі остаточним розвалом.

За економічною стратегією вчених, яка представлена владним структурам, передбачається:

по-перше, кардинальна зміна політичного курсу держави з інфляційно-руйнівного на прямо протилежний — антиінфляційно-будівничий;

по-друге, передбачена етапність (послідовність) здійснення ефективних ринкових реформ, тобто визначено, що треба зробити в першу чергу — на першому етапі, що на другому і що на третьому, відповідно до об'єктивного процесу відтворювальної циклічності, забезпечення виходу з фази глибокої регресії і входу у наступні фази економічної стабілізації, економічного пожвавлення і зростання. Будівнича модель перехідного періоду є синтезуючою парадигмою вибору з різних можливих варіантів найбільш ефективного, який дає можливість швидко і результативно перейти в нову якість, виключаючи шкідливу руйнацію та шокові експерименти над смертельно хворим суспільним організмом. Тут потрібні особливо чутливі, тонкі й дійові регулюючі механізми прогресивних еволюційних зрушень, а не механізми чергових соціальних і національних вибухів;

по-третє, на перших порах реалізації стратегії треба, безумовно, стабілізувати національну грошову одиницю, налагодити жорсткий державний контроль за емісією, грошовим і кредитним обігом, подоланням дефіцитів платіжного балансу і державного бюджету, збалансуванням експортно-імпортних операцій та дією других факторів, що каталізують інфляційні процеси. Йдеться про здійснення комплексу заходів антиінфляційної політики, без чого неможлива активізація мотивації дійсно будівничих ринкових реформ.

В основі ефективних ринкових реформацій лежать не тільки структура і відносини власності, перехід на виключно приватні її форми, як прагнуть переконати ідеологи «ринкового шоку», а злагодженість дій всієї сукупності мотиваційного механізму, включаючи цінові, податкові, валютно-фінансові, кредитні, бюджетні та інші регулюючі важелі, розвиток складної системи внутрішніх ринків і ступінь доступу країни до зовнішніх ринків, а також ступінь сприйняття підприємницькими, комерційними, банківськими та іншими структурами сучасних науково-технічних досягнень, формування конкурентоздатних господарських систем, які б функціонували на рівні вищих світових аналогів.

Треба також пам'ятати, що насильні реформи, які непродумано насаджуються чи зверху, чи збоку, без підтримки широких верств населення, трудових колективів, інтелектуального потенціалу нації, приречені на невдачу.

Хроніка. Факти. Події

• *Чечня*

Президент зв'язаний чеченським вузлом

(Початок на 1-й стор.).

Водночас Президент Б.Єльцин відмінив намічену на кінець січня поїздку до швейцарського міста Давос, де він мав виступити на Всесвітньому економічному форумі. Російський лідер повідомив, що у ситуації, яка склалася в Росії, така поїздка неможлива.

Минулого понеділка Прем'єр-міністр РФ В.Чорномирдін у зверненні до російського народу по телеканалу «Останкіно» від імені Президента країни закликав оголосити перемир'я. Він заявив, що «сигналом до початку мирних переговорів має стати припинення вогню».

• *Лос-Анджелес*

Глобально засідають і нас не минають

Глобальний економічний форум, на який були запрошені посли понад 50 держав Європи, Азії та Латинської Америки, акредитовані в столиці США, закінчився у Лос-Анджелесі /штат Каліфорнія/. Зокрема, серед європейських держав, представлених на форумі, були Франція, Німеччина, Ірландія, Австрія, Бельгія, Угорщина й Україна. У роботі форуму взяв участь посол України в Сполучених Штатах Юрій Щербак. У своєму виступі він ознайомив учасників з ходом економічних реформ, започаткованих Президентом Л. Кучмою, торговельно-економічним потенціалом нашої держави, її потребами в інвестиціях з метою модернізації промисловості й сільського господарства. Ю. Щербак провів також переговори з представниками таких компаній, як «Форд», «Юнокел», «Тойота», щодо можливостей співробітництва з Україною, зустрівся з представниками української громади в Каліфорнії.

• *Мінськ*

Інфляція — хвороба країн СНД

Незважаючи на докладання урядом Білорусі зусиль щодо стабілізації економіки, ситуація у країні залишається важкою. Для білоруської економіки характерна висока інфляція. Вслід за торішнім підвищенням зарплати вона зросла до 40 відсотків. Про це заявив Прем'єр-міністр Білорусі Михайло Чигир.

Відповідно до курсу Президента, в країні посилено вимоги щодо самоокупності господарюючих суб'єктів, платежів у бюджет. Насамперед, ці два останні заходи дозволили скласти заново і виконати бюджет за 1994 рік з дефіцитом у 4,2 відсотка від ВНП за передбаченого шестивідсоткового дефіциту.

На фото: Президент Республіки Білорусь Олександр ЛУКАШЕНКО.

По матеріалам українських і зарубіжних інформагентств.

Щодня позиція Заходу щодо політики Росії у Чечні стає дедалі жорсткішою. Дедалі частіше поговорюють про можливість відродження «холодної війни». Перед Україною постала загроза перетворитися у буферну державу. Прокоментувати ситуацію кореспондент «ГУ» попросила політолога Віктора НЕБОЖЕНКА, заступника керівника інформаційно-аналітичної служби адміністрації Президента України.

СТАТИ БУФЕРОМ? НІКОЛИ!

— Це може видатися дивним, але події в Чечні посилили увагу західних політиків до України. Ще на початку року, коли країни Східної Європи активно почали домагатися вступу до ЄС та НАТО, постало питання: яке ж місце у світі підготовлене для України? Вона виявилася затиснутою між стабільною, впевненою в собі Європою та нестабільною Росією, останні події в якій засвідчили, що війна в Чечні — не просто боротьба політичних сил, а відхилення Росії з демократичного курсу до імперського методу розв'язання проблем. У війні з чеченським народом, очевидно, переможе РФ, але морально-політична поразка вже сталася. Попри весь її демократичний лиск, на Заході вже ні для кого не таємниця, що Росія відроджує імперський стиль розв'язання внутрішніх і зовнішніх проблем. І за такої ситуації для заходу важливо, яку позицію обере Україна.

— Які кроки може здійснити наша країна, щоб це не розцінювалося як втручання у внутрішні справи Росії?

— Було б природньо, якби держави, що виникли на території колишнього Союзу і сусідять з Російською Федерацією, провели б зовнішньополітичні консультації. І це не втручання. Адже те, що відбувається у сусідній державі, завжди бентежить: необхідно мати доброзичливі відносини зі своїми сусідами. Пригадаймо війни в Литві, Придністров'ї, Абхазії, напруженість у Криму, ряд непорозумінь, ініційованих не в останню чергу Росією — чи це не елемент формування нової капіталістичної Російської імперії?

Проте Україна не повинна цуратися Росії. Навпаки, слід спробувати переконати її у правильності своєї позиції. Можливо, виступити й у ролі миротворця, як країна, яку вже достатньо поважають у світовому товаристві, що заявила про своє прагнення йти шляхом мирного розвитку і є сусідом Росії.

— Чи існує загроза для України перетворитися на буферну державу?

— Загроза є, особливо з огляду на наше геополітичне положення. Історія засвідчила, що у конфліктах зіштовхуються не держави, не соціальні устрої, а цивілізації: європейська, мусульманська, слов'янська. Україна — те місце, де відбувається це зіткнення.

Але, проводячи недалекоглядну політику, ми можемо перетворитися на санітарний кордон. І, мабуть, нам будуть нав'язувати цю роль. Не можна дозволяти, аби Україна опинилася між двома могутніми, з різними полюсами, геополітичними блоками. Пригадайте, ми вже якось були буфером, захистивши західні країни від монголо-татарської навали, що відкинуло нас у розвитку на двісті років назад. Якщо ж імперські тенденції в Росії зростатимуть, НАТО поспішить ввести до свого складу країни колишнього Варшавського договору, і Україна перетвориться на театр, де розгортатимуться події, ініційовані обома блоками, спрямовані одне проти одного.

Розмову вела Наталя ФІЛІПЧУК.

Австрія: справи житейські

Михайло МИХАЙЛОВ, Леонід СУМАРОКОВ, «Голос України» (з Відня)

2. ЯК ПРИДБАТИ МАШИНУ

Людина, що купує дорогий автомобіль «Мерседес-600», «Ягуар» чи спортивний — на зразок «Ламборджині», має бути готова до того, що у неї попросять дані про джерело її прибутків.

Власники і директори підприємств надають перевагу придбанню машини не на своє ім'я, а на фірму. Якщо вона ретельно сплачує податки і показує неабиякий річний оборот, податкова інспекція дивиться на подібну практику спокійно.

Певним категоріям працівників автомобіль належний за службою. І це обумовлено в контракті, що не вважають за розкіш, бо робочий час деяких фахівців дуже дорогий. Проте управляє автомобілем сам працівник. До речі, службового транспорту з водієм у державних чиновників в Австрії немає. Хоча вкрай рідко можна зустріти машину, що належить магістрові. Ніхто не дасть такому транспорту «зелену вулицю», поліція не козиряє і накладає штраф на загальній підставі. Кавалькаду чорних лімузинів з «мигалками», сиренами та поліцією можна побачити лише під час прибуття глави іншої держави. При цьому австрійці сприймають подібну процесію як велику екзотику й обурюються, коли вона хоч якось порушує роботу громадського транспорту. Безперечний пріоритет на дорогах віддається машинам «швидкої допомоги», пожежним і поліцейським.

Цікаво, що поліціянти ніколи не провадять з порушниками виховних бесід. Вони надзвичайно ввічливі й не зачіпають особистої гідності громадян. Залежно від порушення — відповідний штраф. І ви можете порушувати доти, доки не з'ясується, що це вам не по кишені. Звісно, мова не йде про порушення, які загрожують життю інших людей, за що передбачено якнайсерйозніші покарання, з позбавленням прав чи ув'язненням включно.

Тепер про управління автомобілем у нетверезому стані. Це питання розв'язане поліцією раз і назавжди: водій може сісти за кермо, вживши одну пляшку пива чи еквівалент. І не більше.

Дуже важливо, щоб транспортний засіб було застраховано. Мінімальне — це страхування на випадок аварії. Воно буде сплачено вашою страховою фірмою другій потерпілій стороні. Окрім того, ви можете застрахувати свою машину від аварії, викрадення (що трапляється вкрай рідко), від нещасного випадку тощо. Ви також можете за додаткову платню отримати можливість безплатно користуватися у будь-який час доби і в будь-якій точці Австрії послугами спеціальної ремонтної служби. Розмір страхування залежить від багатьох чинників, включно з початковою вартістю машини, віком, об'ємом двигуна.

Цікаво, що для управління автомобілем від водія не вимагають жодних довіреностей. Головне — права. Кожен може сісти за кермо машини, що належить будь-якій особі чи фірмі. З того часу, як дані про всі машини почали зберігатися у поліційному комп'ютері, з'ясувати походження автомобіля дуже легко. Цікаві зміни пережили й номерні знаки. Власник машини може сам вигадати собі яке завгодно букво- чи цифросполучення і їздити з подібним номером. Часто ці сполучення досить кумедні.

(Закінчення. Початок в газеті за 13 січня.).

Юрій КУШКО, «Голос України» (з Таджикистану)

ЗНОВУ ХМАРИ НА КОРДОНІ

Складною залишається обстановка на памірському напрямку таджицько-афганського кордону. У прикордонних провінціях афганського Бадахшану триває концентрація сил збройної опозиції.

Тим часом радіо Кабула звинуватило Росію і деякі інші країни — члени СНД у «бомбардуваннях афганської території». Згідно з цими твердженнями, авіація завдала бомбових ударів по округу Бахарак провінції Бадахшан, яка межує з Таджикистаном. В результаті 10 афганців загинуло і 15 дістали поранення.

У повідомленні не конкретизувалася національна приналежність літаків, які, коли вірити кабульському радіо, вчинили рейди вночі.

Тетяна КОСТІНА, «Голос України» (з Казахстану)

ДОБРЕ СЕРЦЕ ПЕРШОЇ ЛЕДІ

У столиці Казахстану Алмати відкрився дитячий будинок «Надія». Він дасть притулок дітям, матері яких не відмовляються від них, але внаслідок найчастіше створений матеріальних обставин не в змозі ростити їх. Так званий «дитячий будинок на час» створений при допомозі дитячого фонду «Бобек», який очолює дружина Президента Сара Назарбаєва, та матеріальних коштів міської адміністрації, ряду релігійних конфесій.

КРАЩЕ ПІЗНО...

Концепція сировинної політики затверджена урядом Республіки Казахстан. Відтепер щорічно до 1 червня «зацікавлені» міністерства готуватимуть для Кабінету міністрів кон'юнктурний огляд. У ньому буде найповніша інформація про світовий мінерально-сировинний комплекс, виробництво, споживання продукції і торгівлю нею, сировину та сировинну політику держав світу як далекого, так і близького зарубіжжя.

На думку фахівців, це запізніле, але правильне рішення, яке слід було ухвалити вже давно. Тоді Казахстан застрахував би себе від багатьох невдалих контрактів і ненадійних партнерів.

Що ми про це знаємо

Параліч виліковується!

Китайська медицина, її нетрадиційні методи та успіхи мають багатовікову історію і ґрунтуються на глибокому вивченні особливостей людського організму. За дві тисячі років своєї історії китайська акупунктурна терапія поширила своє застосування на багато які частини тіла, та голковколювання певних частин голови, за даної хвороби, найефективніше.

Агентство Синьхуа розповідає про успіхи методу голковколювання голови, розробленого знаменитим професором Вангом, який є нині директором неврологічного відділення госпіталю, що відноситься до Пекінського вищого навчального закладу акупунктури, ортопедії і травматології. Його результати вражаючі: застосування голковколювання на голові проти наслідків паралічу за методом професора Ванга забезпечує ефективність лікування 94,5 відсотка. Сеанс триває від 15 до 30 хвилин. Пацієнт потребує 10 таких сеансів. Іноді голки залишаються в голові людини від двох годин до двох діб. За останні кілька років професор Ванг опублікував майже 30 наукових робіт, присвячених цій темі.

Фото Синьхуа—ІТАР—ТАРС.

Продовжуючи тему

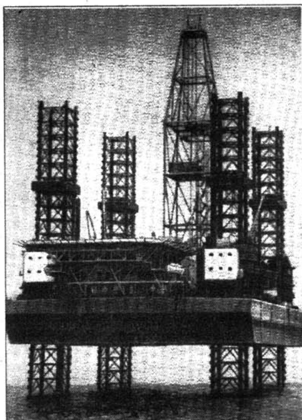

БРАКУЄ НЕ КОШТІВ, А СМІЛИВОСТІ ТА КМІТЛИВОСТІ

Минулого року (1 листопада 1994 року) наша газета опублікувала статтю «Чим пахнуть нафта та газ України», в якій ішлося про необхідність дослідження і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну. З того часу було надруковано два відгуки фахівців, а сьогодні пропонуємо третій. Це ще раз доводить, що було порушено проблему неабиякої ваги.

На моїй пам'яті в 1959—1974 роках стрімко зростав видобуток нафти і газу в Україні, сягнувши відповідно 14,5 мільйона тонн і 68,7 мільярда кубометрів. Це зростання було запрограмоване вкладанням значних коштів у геологорозвідувальні роботи, були створені десятки нових бурових підприємств на сході та заході, збільшувалася кількість інженерів-нафтовиків, створювалась машинобудівна нафтогазова промисловість в Україні. Однак із відкриттям великих родовищ нафти і газу в Західному Сибіру і на півночі європейської частини Росії відбулося істотне скорочення, в першу чергу, розвідувального та експлуатаційного буріння свердловин, а фінансування цих робіт зменшилося майже в десять разів. І це не могло не призвести до спочатку поступового, а згодом стрімкого спаду нафтогазовидобутку.

Але, що найголовніше, в надрах України є і нафта, і газ. Національною програмою «Нафта і газ України до 2010 року» передбачено в 1995 році припинити зниження, а після 2000 року досягти видобутку нафти більше 5 мільйонів тонн і газу більше 20 мільярдів кубометрів. Думаю, що ці цифри значно нижчі від того, чого можна досягти. Автори програми виходили тільки з того, що кошти на пошуково-розвідувальні роботи, а потім і на розробку родовищ мусить дати держава. А тим часом ці кошти не виділяються. Виходить так: держава вимагає від нафтовиків і газовиків збільшення видобутку, а виробничники просять для цього кошти. І тоді наша надія вмирає, бо першу і другу умову виконати в нинішній ситуації немає можливості.

Лише в Західному нафтогазовому регіоні можна було б на вже розвіданих територіях збільшити річний видобуток нафти на 500—600 тисяч тонн, а газу на один мільярд кубометрів. Для цього треба просвердлити 180 тисяч метрів газових та 120 тисяч метрів нафтових свердловин. Тут розміщені п'ять управлінь бурових робіт та три геологорозвідувальні експедиції глибокого буріння, які впродовж року можуть виконати цю програму. Спеціалістам відомо, що вкладені в експлуатаційне буріння кошти окуповуються вже наступного року.

Розвідані запаси високов'язкої нафти дають змогу довести її видобуток до півтора мільйона тонн на рік. А поки що видобувається тільки до 30 тисяч тонн. Тим часом із цієї нафти можна виробляти не тільки легкі нафтопродукти, а й дорожній та будівельний бітум, унікальні технічні мастила. Крім того, в Україні розвідано багато невеликих за запасами родовищ нафти і газу. До розробки цих родовищ у державних видобувних підприємств не доходять руки. Дуже приблизні і занижені підрахунки показують, що лише із зроблених, але не введених в експлуатацію свердловин можна було б отримувати більше трьохсот тисяч тонн нафти за рік.

Великі невикористані резерви нарощування видобутку нафти і газу криються на півдні України та на Волино-Поділлі. Але, знову ж таки, бракує коштів для розгортання робіт. Так само, як бракує коштів, обладнання, матеріалів і для великомасштабних робіт зі збільшення нафтогазоконденсатовилучення на давно діючих родовищах.

Де ж узяти такі потрібні кошти? Існує кілька шляхів для цього. **Перший** — це самофінансування бурових і нафтогазовидобувних робіт. Для цього треба підняти ціну на нафту і газ до того рівня, який склався між партнерами по СНД.

Другий шлях полягає в тому, щоб дозволити солідним підприємницьким структурам, зокрема таким, як концерн «Укрнафтінвест», брати в розробку ті родовища, які найближчим часом не зможуть задіяти державні видобувні підприємства. Це дасть можливість залучити до нафтогазовидобутку приватний капітал. Боятися, що нові структури розбагатіють на цих роботах,— це все одно що сидіти на мішках із золотом і вмирати з голоду.

Третій шлях — знайти можливість заробляти на нашій нафтогазовій машинобудівній індустрії. Десятки наших заводів випускають широкий асортимент нафтогазового обладнання. Це сучасні бурові долота, труби, компресори, газонагнітальні станції, гвинтові двигуни, фільтри, верстати для капітального ремонту свердловин та інше. До того ж, асортимент продукції і її якість можна було б поліпшити з допомогою конверсійних виробництв. А інтерес до нашого обладнання з боку нафтогазовидобувальних країн великий. Зокрема цікавляться Китай, країни Латинської Америки, Африки.

Четвертий шлях — використання висококласних українських професіоналів на контрактній основі для робіт за кордоном. Є пропозиції з Аргентини, Нігерії, інших країн. Це дало б можливість, з одного боку — зберегти фахівців, з другого — отримати додаткові джерела надходжень нафти в Україну.

І останнє. (За переліком, а не за значенням). Це використання науково-технічного і технологічного потенціалу науково-дослідних, проектних установ і вузів. За хорошої організації — це приплив валютних коштів за патенти, ноу-хау, інжиніринг.

Ще раз хочу наголосити на необхідності залучення коштів з різних джерел — державних, приватного капіталу, вітчизняного і зарубіжного. Не треба боятися, що це призведе до розграбування багатств України. Від цього повинен захистити Закон, який має регулювати, куди підуть видобуті нафта і газ, за якими цінами, які переваги надавати вітчизняному капіталові перед зарубіжним тощо. За розумної організації справи наша держава у змозі звільнитися від енергетичної залежності від Росії або інших держав.

Роман ЯРЕМІЙЧУК,
віце-президент Української нафтогазової академії, професор Івано-Франківського державного технічного університету нафти і газу, доктор технічних наук.

КОНВЕРСІЯ — НЕ ЗАВАДА, ЯКЩО ПІДХОДИТИ ДО НЕЇ З РОЗУМОМ

Нині, безперечно, важко всім. Особливо тим підприємствам, які змушені були перепрофілюватися. Не обминула конверсія і приладобудівний завод «Електрон» з міста Жовті Води, який спеціалізувався на випуску обладнання для ядерних реакторів. Його приладами користувалися на кораблях і атомних підводних човнах... Тож довелося все починати з нуля.

Однак це не завадило зберегти багатотисячний колектив висококваліфікованих спеціалістів і потужний науково-технічний потенціал.

— Провідний напрям, який ми обрали, — сказав головний інженер «Електрону» Геннадій Саблін, — це випуск газової апаратури і автоматики.

Завод і раніше випускав автоматику та газогорілки для опалювальних і водонагрівальних котлів, що вважалися найкращими в колишньому Союзі. Уже тоді на ці вироби був неабиякий попит. І тепер перші спроби налагодити обопільно вигідні контакти з корпорацією «Укргаз», а передусім з її обласними філіями у Дніпропетровську та Запоріжжі, засвідчили, що на добротні, надійні газові пристрої у нас великий дефіцит. Тим більше, що елементарні побутові водонагрівальні апарати, які ще називають газовими колонками, в Україні випускає лише один завод. Жовтоводський «Електрон», поєднавши зусилля своїх конструкторів із зусиллями донецького проектно-конструкторського і технологічного інституту «Газоапарат», розпочав серійний випуск модернізованих водонагрівальних газових колонок традиційної потужності. Водночас планують випускати колонки й меншої потужності. Саме на них чекають у сільських оселях.

Тож не випадково корпорація «Укргаз» та її підприємства у Дніпропетровську, Донецьку, Харкові, Луганську, Запоріжжі, Одесі, Херсоні та Миколаєві не просто виявили інтерес до пропозицій «Електрону», а й стали співучасниками їх реалізації. Справа у тім, що на освоєння нової продукції позичок ні у держави, ні в комерційних банках завод не просив і не просить — проекти інвестують газові господарства названих областей. А оскільки «Електрон» на порозі приватизації, то вони завтра потенційні акціонери, бо вже володіють тут частками власності.

Але коли інженер відділу головного технолога Анатолій Безп'ятий влаштував мені екскурсію в колись секретні цехи, я звернув увагу на ще один момент: тут і так, ясна річ, вистачає сучасного технологічного обладнання, котрим можна задовольнитися і не морочити собі голову, та в інтересах випуску нової продукції підприємство придбало і нові агрегати, верстати, маніпулятори і змонтувало нову лінію, яка допоможе застосовувати переваги порошкової металургії.

— Випуск газового обладнання, — сказав заступник генерального директора з питань маркетингу і зовнішніх комерційних зв'язків Валерій Петренко, — не означає, що ми відмовимося від інших перспектив. Ми хочемо спеціалізуватися на випуску всіляких приладів та пристроїв, а також запчастин для автомобільної техніки. Для власників авто тут справді є чим спокуситися. Крім цього «Електрон» виготовляє і засоби електронної сигналізації (застосувати які можна всюди, де треба щось охороняти і зберігати) та електротехніки, дозиметри різного призначення. Як побутові, так і промислові — для вимірювання альфа-, бета-, гамма-, а також нейтронного і рентгенівського випромінювання. Нам, обпеченим Чорнобилем, зайве пояснювати, про що йде мова. Навпаки, мені дивно, чому попит на ці прилади майже вичерпується. Підступна безпечність бере гору, чи що?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Жовті Води
Дніпропетровської області.

ГОТУЙ ВОЗА...

Відлітають листки календаря, міняються уряди і президенти, виникають і банкрутують нові комерційні структури, а на планеті Село усе, як споконвік: готуй сани влітку, а воза — взимку.

Отож, зима, але в селян уже передчуття весни. Весняний день рік годує. Але насамперед треба підготуватися до цього дня. Тим більше, надіятися, окрім самих себе, немає на кого. Доки парламентарії гаряче прагнуть встановити нарешті паритетні ціни на сільськогосподарську і промислову продукцію, «цінові» ножиці дорізують «охрімову свитину» державного бюджету, і чомусь ніхто вже не згадує один з перших законів Верховної Ради минулого скликання — Закон про пріоритетний розвиток села. Ще більше, високі урядовці з не менш високих трибун запевняють про те, що невдовзі селяни оброблятимуть землю вручну.

Але то — урядовці: їм можна говорити про все, а селянам землю вручну не окультурити, не засіяти, тим більше (офіційна статистика) третина з них — пенсіонери, а молодь — як прагла, так і прагне поки що до міста.

Отож, насамперед, селянин дбає сьогодні про техніку. Ту, яка поки що є в господарстві. А дадуть Бог і праця врожай, то й буде за що придбати і трактори, і сівалки, інший реманент.

Це добре розуміють у агропромисловому об'єднанні «Прогрес» (Полтавська область), бо селянам хочеться, щоб земля віддячила сторицею. А тому тут уже відремонтовано повністю понад дві третини сільгоспмашин і тракторів, поставлено на лінійку готовності сівалки, інший інвентар, нарешті, створено для посівної надійний запас кондиційного насіння.

У села свої мірки часу, свої закони, за якими прагне жити кожен дбайливий господар.

На знімку: (зліва направо) механізатори агропромислового об'єднання «Прогрес» **Юрій Некрашевич, Микола Петрович** та бригадир **Олександр Маслак** впевнені: якість їхнього ремонту — висока, техніка — готова до весняно-польових робіт.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА.

Информация о первом выпуске акций

открытого акционерного общества «Агроинвест — М»

1. Полное наименование: акционерное общество открытого типа «Агроинвест — М» (далее АО).

2. Юридический и почтовый адрес: 322625, Украина, г. Днепродзержинск, пр.Пелина, 9.

3. Решение о создании АО «Агроинвест—М» принято собранием учредителей от 15 ноября 1994 г. (протокол № 1 от 15 ноября 1994 г.).

4. Основной целью АО является привлечение средств для создания производства по переработке сельскохозяйственной продукции и ее реализации.

5. Ограничение срока деятельности не предусматривается.

6. Состав учредителей: агротехническая фирма «Агроинвест» (г.Днепродзержинск) и физические лица — граждане Украины.

7. Уставный фонд АО составляет 1 000 000 000 (один миллиард) карбованцев и разделен на 10 000 простых именных акций номинальной стоимостью 100 000 (сто тысяч) карбованцев.

8. Учредители выкупают акции на сумму 250 000 000 (двести пятьдесят миллионов) карбованцев, из них акции на сумму 100 000 000 (сто миллионов) карбованцев выкупают физические лица, а АТФ «Агроинвест» вносит в качестве учредительного взноса имущество (машина марки ЗИЛ—131), оцененное совместно с другими учредителями в сумму 150 000 000 (сто пятьдесят миллионов) карбованцев.

9. Место проведения подписки: 322625, Украина, г.Днепродзержинск, пр. Пелина, 9.

10. Наименование банковского учреждения и номер расчетного счета, на который должны быть внесены начальные взносы: р/с 2467169 в АКБ Укрсоцбанка г.Днепродзержинска МФО 305051.

11. Серии и порядковые номера акций. Все выпускаемые акции серии А, номера акций с 0001 по 10000.

12. Срок подписки: с 10 января 1995 г. до 10 июля 1995 г.

13. Начальный курс продажи акций — по номинальной стоимости, в дальнейшем по рыночной стоимости, определяемой спросом инвесторов.

14. Форма выпуска акций — безналичная. При полной оплате заявленных акций акционеру на руки выдается сертификат на всю сумму оплаченных акций.

15. Предыдущих выпусков акций не было.

16. Учредители имеют первоочередное право на приобретение акций и облигаций дополнительных выпусков. Каждая акция дает акционеру право голоса на собрании акционеров и получение дивидендов, а в случае ликвидации АО — на часть имущества, пропорционально стоимости принадлежащих ему акций.

17. Каждый акционер имеет право участвовать в собрании акционеров персонально или через уполномоченного представителя. Голосование на общем собрании проводится по принципу: один голос — одна акция.

18. Выплата дивидендов — не реже одного раза в год в течение 2-х месяцев после годового собрания акционеров.

19. Если подписка на акции превысила или не достигла объявленной суммы эмиссии — объявленный уставный фонд увеличивается или уменьшается.

20. Факторы риска в деловой деятельности эмитента: нестабильность экономического законодательства, политическая нестабильность.

Арбітражний суд Харківської області: 310002, м. Харків-2, вул. Сумська, 64, порушив справу № 3650/6-15 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю — фірми «Укар-Лтд» (підприємство з іноземними інвестиціями).

Юридична адреса: 310086, м. Харків-86, пр. Леніна, 31- в, кв. 27; фактичне місцезнаходження: 310003, м.Харків-3, пл. Радянської України,1, «Палац Праці», під'їзд 4, р/р 200467339 в ІК «НПК Банк», МФО 789.

Метою цього оголошення є виявлення кредиторів та можливих санаторів.

ДОВОДИМО ДО ВІДОМА ВСІХ ЗАЦІКАВЛЕНИХ ОСІБ,

що черговими зборами акціонерів у зв'язку з неотриманням прибутку за 1994 рік

прийнято рішення про ліквідацію акціонерної інвестиційної корпорації «СТРІНВЕСТ»

(юридична адреса: м. Львів, вул. Пушкіна, 136, банківські реквізити: р/р 467518 в ОУ АК ПІБ м. Львів, МФО 325633).

Заяви з майновими претензіями, а також документи, які їх підтверджують, повинні бути направлені до ліквідаційної комісії в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Нове протистояння? Навіщо?

Оргкомітет кримськотатарської національної партії «Адалет» («Справедливість») виступив проти спроб легалізувати кримське козацтво. У заяві оргкомітету зазначається, що «на козацтво, а правильніше — на групу осіб без певних занять і, за даними, озброєних не лише холодною зброєю, окремими політиками покладаються надії як на опору в черговому політичному конфлікті». Члени оргкомітету заявили, що коли їх не буде почуто, партія «змушена буде вжити заходів зі створення традиційних для Криму загонів аскерів (воїнів), з тим щоб захистити свої сім'ї і співвітчизників-кримчан від загрози з боку так званого козацтва».

У Долинах — новосілля

Незважаючи на фінансово-економічні негаразди, початок нового року приніс приємні новини мешканцям села Весела Долина Тарутинського і селища Велика Долина Овідіопольського районів Одеської області. В першому державна комісія прийняла нову середню школу на 460 учнів, а в другому — школу музичну на 100 учнів. Новосілля стали можливими завдяки тому, що фінансову й матеріальну допомогу будівельникам надали місцеві господарства та підприємства.

КОМУ ЩЕ ПОТРІБНІ ОКУЛЯРИ

Дивні часи — мистецтво потребує благодійництва й водночас само займається благодійництвом! Приклад — столичний Театральний осередок «Бенефіс», що на Хрещатику. Щойно ставши на ноги, «Бенефіс» провів кілька спеціальних акцій — для дітей-сиріт з шкіл-інтернатів № 3 та 12, для багатодітних родин Старокиївського району. Тут і лялькову виставу показували, і конкурси, і танці були. Проведено у «Бенефісі» також творчу зустріч старих акторів, режисерів, співаків з Будинку ветеранів сцени, що у Пущі-Водиці. Для них підготували спеціальну культурну програму, яка так схвилювала ветеранів, що вони у відповідь тут же влаштували свій концерт... Приємним сюрпризом для старенького були окуляри — подарунки від фірми «Віяна».

Підбадьорившись, ветерани повернулися до свого пуща водицького дому, котрий вже років тридцять не ремонтувався. Щоб переконатися в цьому, треба добрих окулярів, але не ветеранам, а комусь іншому. А щоб допомогти — потрібні спонсори, «Бенефіс» чи якийсь інший мистецький осередок сам не впорається. До речі, «Бенефісові» для проведення згаданих благодійних акцій самому довелося спонсорів шукати...

Юлія ВОЛХОНОВИЧ.

Київ.

Хтось губить, а хтось знаходить,

або Невеселі роздуми з приводу виходу у світ «Энциклопедии вязания»

Можливо, у цієї книжки була б інша доля, аби не нинішні безладдя і негаразди...

Йдеться про фундаментальну «Энциклопедию вязания», яку впорядкували петрозаводські (Карелія) видавці-підприємці, а надрукували наприкінці минулого року фінські поліграфісти.

Авторами цього, без перебільшення, унікального видання є киянки Рузя Раскутіна, Наталя Кульська-Кравченко та Ірина Бовт — жінки, закохані у справу плетіння й по-справжньому обдаровані. Упродовж останніх десятиліть вони опублікували по кілька книжок та альбомів, присвячених цій темі. Популярні й дохідливі видання допомогли оволодіти мистецтвом плетіння сотням тисяч жінок в Україні й усьому колишньому Союзі.

Власне, ці книжки й стали основою російсько-фінської «Энциклопедии вязания». А проілюстровано її гарними знімками прекрасних виробів, власноруч виготовлених майстринями.

— Для мене, як і моїх подруг, — зауважила одна з авторок видання Ірина Бовт, — звістка про вихід у світ «Энциклопедии вязания» стала сюрпризом. Щоправда, російсько-фінські бізнесмени нас не забули. Надіслали гонорар, за який я, наприклад, можу придбати з десяток примірників своєї книги...

А скільки заробили на авторках енциклопедії зарубіжні видавці — те знають тільки вони. Однак, виходячи з того, що в деяких київських комерційних кіосках це видання продається за півтора-два мільйони карбованців, можна зробити висновок, що вони не прогадали.

Анатолій МИХАЙЛОВ.

На знімках: Ірина Бовт і Наталя Кульська-Кравченко; «Энциклопедия вязания» на фоні виробів майстринь.

Фото Анатолія БОВТА.

(Укрінформ).

Інформація про додатковий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Надія-Інвест»

Рішення про створення відкритого акціонерного товариства «Надія-Інвест» (надалі — Товариство) прийняте засновниками 18 листопада 1993 р.

Юридична адреса Товариства: м. Київ, пр. Червоних козаків, 26-а.

Органами управління Товариства є загальні збори акціонерів, наглядова рада Товариства, правління Товариства.

Предметом діяльності Товариства є залучення фінансових ресурсів, проведення активних фінансових операцій, інвестування в ефективні проекти, дослідження ринку фінансових ресурсів та розробка рекомендацій для інвесторів.

Загальними зборами акціонерів (протокол № 3 від 3 листопада 1994 року) прийнято рішення про додатковий випуск акцій Товариства.

На момент прийняття рішення про додатковий випуск акцій статутний фонд Товариства становить 3 100 051 000 (три мільярди сто мільйонів п'ятдесят одну тисячу) крб.

Додатковий випуск акцій складається із 3 399 949 (трьох мільйонів трьохсот дев'яноста дев'яти тисяч дев'ятисот сорока дев'яти) простих іменних акцій номінальною вартістю 1 000 (одна тисяча) крб. на загальну суму 3 399 949 000 (три мільярди триста дев'яносто дев'ять мільйонів дев'ятисот сорока дев'яти тисяч) крб.

Початок передплати: 9 січня 1995 року.
Кінець передплати: 16 січня 1995 року.
Місце передплати: 252023, м. Київ, Спортивна площа, 1.
Телефон: 224-50-61.
Виплата дивідендів за акціями проводиться один раз на рік.

Арбитражный суд Севастополя, 335008, г. Севастополь, пл. Восставших, 6, по заявлению кредитора возбудил 30 ноября 1994 года дело № 218/4 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «ДиК, Лтд», местонахождение: 335029, г. Севастополь, пр. Генерала Острякова, 15, расчетный счет № 146758 в ИКБ «Таврика».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

- ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс 449-85-62.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 509173.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311010.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України». Віддруковано на папері «Зовнішспецпостачінвест ЛТД» (тел. 441-84-50).